

FÜGGELÉK

A BUDDHIZMUS RÖVID TÖRTÉNETE **- INDIÁBÓL JAPÁNBA VALÓ ELTERJEDÉSE -** **1. INDIA**

Az emberiség szellemtörténetének egyik legnagyobb korszakos eseménye volt, amikor „Ázsia Fénye” felragyogott India közepén, vagy más szavakkal, amikor feltört a Nagy Bölcsesség és Együttérzés Forrása, mely több évszázadon át egészen napjainkig gazdagítja az emberi elmét.

Gautama Buddha, akit későbbi buddhista követői Sákjamuniként, azaz a „Sákja nemzetség Bölcséként” tiszteltek, otthonát elhagyva kolduló szerzetes lett és a déli Magadha felé indult. Időszámításunk előtt az V. században történhetett, hogy ott egy Bodhi-fa alatt ülve érte el a Megvilágosodást. Fáradhatatlan erőfeszítéseit negyvenöt hosszú évig folytatta, az Ő Nagy Elmúlásáig, amellyel a Mahá-pari-Nirvánába jutott, közben kitartóan terjesztve a Bölcsesség és Együttérzés Tanát. Ennek eredményeképp kiváló buddhisták léptek fel Közép-India királyságaiban és különböző törzseinél.

Asóka király idején (i.e. 268-232), aki a Maurja Királyság harmadik uralkodójaként lépett trónra, Gautama Buddha tanítása egész Indiában elterjedt, és a határokon túlra is eljutott.

Maurja volt India első egységes királysága. Első uralkodója, Csandragupta (i.e. 317-293 körül) idején az állam már nagy kiterjedésű volt; az északi Himalája-hegységtől a keleti Bengáli-öböl, nyugaton a Hindukus-hegységig, míg délen a Vindhjá-hegységen túli területekig nyúlt. Asóka király Kalingá és más területek meghódításával a Dekkán-fennsíki terjeszkedett.

Asókáról azt tartják, hogy nagyon lobbanékony természetű volt. Népe Csandasókanak (Dühös Asókanak) nevezte. Jelleme azonban teljesen megváltozott, mikor látta a szörnyű pusztítást, melyet Kalingá meghódításával okozott. A Bölcsesség és Együttérzés tanának elkötelezett híve lett. Ezt követően buddhista hívőként sok tettet vitt végbe, amelyek közül kettő különösen figyelemreméltó.

Az első „Asóka kőbe vésett törvénye”, a buddhista tanításon alapuló közigazgatási elvek, melyeket kőoszlopokra és símára csiszolt sziklákra vésetett birodalma számtalan helyén, így terjesztve Buddha tanítását. A másik az volt, hogy missziókat menesztett birodalma határain túl minden országba, melyek tovább adták a Bölcsesség és Együttérzés tanát. Különösen figyelemreméltó, hogy néhány missziót olyan helyekre küldött, mint Szíria, Egyiptom, Küréné, Makedónia és Épeirosz, így a nyugati világban is terjesztette a buddhizmust. Mi több, Mahendra (páli nyelven Mahinda), a Sri Lankára küldött térítő olyan sikeres volt, hogy „Meghonosította a szép tant a szép Lankádvipán (páli: Lankádipán)”, így megvetette a tanítás alapját és sikeres elterjedését az egész szigeten.

2. A MAHÁJÁNA BUDDHIZMUS EREDETE

A „Buddhizmus Keleti Mozgalmáról” gyakran szóltak a későbbi korok buddhistái. De az időszámításunk előtti századokban a buddhizmus kétségtelenül Nyugat felé tekintett. Valamikor a kereszténység időszakában kezdett el a buddhizmus arccal Kelet felé fordulni. Előtte azonban szólnunk kell a buddhizmusban bekövetkezett nagy változásról. Ez a változás az „Új Hullám”, melyet Mahájána Buddhizmusként vagy a Nagy Szekér Buddhizmusaként ismerünk, mely erős gyökeret eresztett, és amelyre gyanakvó szemmel néztek abban a korban.

Mikor, hogyan és ki indította el az „Új Hullámot”? Ezekre a kérdésekre még senkinek sem sikerült pontos választ adnia. Annyit tudunk, hogy először is, az irányzatot a Mahászamghika iskolához tartozó, úgynevezett gondolat-leszármazást valló, a kor haladó szellemiségű szerzetesei hozták magukkal. Másodsor, tény, hogy már az időszámításunk előtti első-második évszázadban és a keresztény kor kezdeti időszakában léteztek a Mahájána iratok bizonyos fontos elemei. Amikor pedig a Mahájána irataira támaszkodó Nágárdzsuna nagyívű gondolatrendszere kifejlődött, a Mahájána buddhizmus megélenkült a vallástörténet színpadán.

A buddhizmus hosszú történetében a Mahájána buddhizmus óriási szerepet játszott. Ami Kínát és Japánt illeti, ezekben az országokban a buddhizmus szinte egész történelmét a Mahájána tanítás befolyásolta. Ebben nincs semmi különös, hiszen már kidolgozták a megváltásnak egy új ideálját a tömegek számára, a Bodhiszattvák élő szentjeinek formájában. Továbbá, a Mahájána gondolkodók szellemi teljesítményei valóban lenyűgözőek voltak a metafizikai gondolkodás vagy a pszichológia terén. Ily módon, bár Gautama Buddha tanításához kötődött, a Bölcsesség és Együttérzés sok új elemmel gazdagodott. Ezek az elemek új töltetet és energiát adtak a buddhizmusnak, hogy éltető áramlatként gazdagítsa a Kelet országait.

3. KÖZÉP-ÁZSIA

Kínába legelőször a közép-ázsiai országokon keresztül jutott el a buddhizmus, mégpedig a Selyemút révén. A Selyemút Közép-Ázsia végtelen térségein át kötötte össze a Nyugatot és a Keletet, ezt a Han-dinasztiabeli Wu király (i.e. 140-87) uralkodása alatt nyitották meg a kereskedelem előtt. Azokban az időkben a Han-birodalom messze nyugatra terjeszkedett, a Selyemút így összekötött olyan országokat, mint Ferghánát, Szogdiánát, Tukharát és még Parthiát is. Ezekben az országokban még elevenen élt a kereskedőszellem, melyet korábban Nagy Sándor honosított meg. Ezen az ókori útvonalon a selyemmel folytatott kereskedelem játszotta a főszerepet, ez magyarázza a Selyemút elnevezést. A keresztény időszámítás körül India és Kína ennek a kereskedelmi útnak a segítségével létesített kulturális kapcsolatokat egymással. Ezért mondhatjuk azt, hogy a Selyemút egyben a buddhizmus útja is volt.

4. KÍNA

A kínai buddhizmus története a buddhista szent szövegek elfogadásával és a belőlük készült fordításokkal kezdődik. Az ókori időkben a legősibb ilyen munkának a „*Szu-sih-ér-csáng-csing*”-et, azaz „A Buddha által kinyilatkoztatott negyvenkét részes szútra”-t tartják. A fordítást Kásjapamátanga és mások végezték az Utolsó Keleti Han birodalom Ming király Jing-ping korában (58-76), de ezt ma már bizonytalannak tartják. Egybehangzó vélemények An-sih-kaót tartják az elsőnek, aki Lo-jangban végezte a fordítást 148-171 körül. Ettől fogva egészen az Északi Szung dinasztia (960-1129) koráig majdnem ezer esztendőn át folytatódott a fordítási munka.

A korai időszakokban többnyire a közép-ázsiai országokból érkezett szerzetesek játszották az úttörő szerepet a szent iratok behozatalában és a fordításokban. Az előbb említett An-sih-kaó például Parthiából érkezett; Kang-szeng-kai Szamarkand vidékéről jött a harmadik század körül Lo-jangba, és lefordította a „*Szuhávativjúhá*”-t (a Végtelen Élet Könyvét). Tukhárából érkezett Csu-fa-hu vagy más néven Dharmaraksa, akit a „*Szaddharmapundarika*” fordítójaként ismernek, és aki a harmadik század második felétől a negyedik század elejéig tartózkodott Lo-jangban. Az ötödik század első felében Kucsából jött Kumáradzsiva, ekkor volt tetőpontján Kínában a fordítói munka.

Körülbelül ugyanebben az időszakban szerzetesek utaztak Kínából Indiába, hogy elsajátítsák a szanszkrit nyelvet. Ezek közül az úttörő szerep Fa-hszené volt (339-420?). 399-ben indult el Csang-anból Indiába, majd tizenöt év múlva tért haza. Az Indiát felkereső papok legkiválóbbika Hszuan-chuang volt (600-664), aki 627-ben indult útnak, és tizenkilenc hosszú esztendő múlva, 645-ben tért vissza hazájába. Később I-csing (635-713) (nem tévesztendő össze az „*I-csing*” című könyvvel) 671-ben tengeri úton jutott el Indiába, és ugyanazon az útvonalon tért vissza huszonöt évvel később.

Ezek a papok és szerzetesek saját maguk vágtak neki a nagy útnak, hogy megtanulják a szanszkritot, majd a kiválasztott szövegeket hozták magukkal, így vezető szerepet játszottak a fordítói munkában. Hszuan-csuang nyelvtelensége egészen kiemelkedő volt, és energikus munkájának köszönhetően a szent iratok fordítása Kínában újabb csúcspontra jutott. Kumáradzsiva és mások korai munkáit „Régi Fordítások”-nak, míg Hszuan-csang és a későbbi fordítók munkáit „Új Fordítások”-nak nevezték később a tudósok.

A hatalmas számú kötet fordítása nyomán, amelyeket szanszkritből fordítottak le, ezeknek a tanult férfiaknak a szellemisége és vallási tevékenysége fokozatosan de határozottan a Mahájána felé fordult. Egészen nyilvánvalóvá vált a nemzeti jelleg, a sajátos igények és elvárások. Ezt a tendenciát mutatja az, hogy a papok és szerzetesek metafizikailag elsősorban az „anyagnélküliség” felé fordultak a korai időszakokban, mellyel a Szútrákban a Pradzsnában foglalkoznak. Később elvetették az úgynevezett „Hinajána”-t vagy Kis Szekeret, figyelmüket kizárólag a „Mahájána”, azaz a Nagy Szekér felé fordítva. Továbbá, ez a tendencia észrevehetővé vált a Tendai Szektában, és elmondható, hogy a Zen szekta megjelenésével jutott tetőpontjára.

A Tendai Szekta Kínában a hatodik század második felére teljedett ki, harmadik pátriárkája, Tendai Daisi, azaz Csih-i (538-597) munkásságának köszönhetően. Tendai Daisi (Csih-i) egyike volt a buddhista szellemiség legkiválóbb alakjainak. Ez a szent férfiú dolgozta ki Buddha tanának Öt Periódusra és Nyolc Doktrínára való kritikai osztályozását, ami sokáig és széleskörűen hatott a kínai és japán buddhizmusra is.

A különböző szútrákat nem időbeni sorrendiségben hozták be Kínába és fordították le. A szútrák óriási számánál fogva problémát jelentett eredetük és értékelésük megítélése. Szükség volt a buddhizmust egységes egészként értékelni, amihez aztán ki-ki saját felfogása szerint viszonyulhat. Ami a szútrák értékelését illeti, mindenekelőtt a kínai gondolkodás irányultsága került előtérbe. Megállapítható, hogy Csih-i (Tendai Daisi) volt a legszisztematikusabb, és ezért egyben messze a legmeggyőzőbb is. Azonban a modern idők buddhista kutatómunkájának a megjelenése még az ilyen domináns befolyást is megkérdőjelezte.

A kínai buddhizmus történetében utolsóként a Zen Szekta érkezett. Úgy tartják, hogy alapítója egy idegen országból származó Srámana vagy Bodhidharma (? –528) volt, de az általa elültetett mag csak a Hui-neng (638-713) utáni időben mutatta meg dicső virágait, aki a pátriárkák sorában a hatodik volt. A nyolcadik századot követően a kínai szekta folyamatosan indított külhonba számos tehetséges papot és szerzetest, hosszú évszázadokra biztosítva ezzel a Zen felvirágzását.

Látható, hogy a buddhizmusban egészen friss szellemiség alakult ki, mely mélyen a kínai nép természetében gyökerezett. Úgy is fogalmazhatunk, hogy ez egy a kínai gondolkodásmóddal színezett buddhizmus volt. És mégis, Gautama Buddha tanának a patakja ezzel a friss áramlattal gazdagodva még nagyobb folyamává szélesedett, mely a Kelet országait gazdagította.

5. JAPÁN

Japánban a buddhizmus története a hatodik században kezdődött. 538-ban Paikese (vagy Kudara, Korea) királya útnak indította követét, hogy Kinmei császár udvarába vigyen egy buddhista képet és egy tekeres szútrát. Ez volt a buddhizmusnak az első megjelenése az országban. Ezért a vallás története Japánban most több mint 1400 esztendőre tekint vissza.

A japán buddhizmus hosszú története folyamán három súlypontot különböztethetünk meg. Az első időszak nagyjából a hetedik és nyolcadik századra tehető. Ekkor épül a Horjudzsi Templom (607) és a Todaidzsi Templom (752). Visszatekintve erre az időszakra, megemlítendő az a tény, hogy ebben a korban a kultúra hulláma egész Ázsiában magasra csapott, miközben a nyugati civilizáció mély sötétségbe borult. A Kelet meglepően aktív volt és lenyűgöző fellendülést mutatott. Kínában, Közép-Ázsiában, Indiában és a csendes-óceáni térségek

országában erőteljes fejlődésnek indult a tudomány, a vallás és művészet. Ezekhez a folyamatokhoz csatlakozva a buddhizmus a humanizmus hatalmas hullámával árasztotta el a Kelet világát. A japán kultúrának ez az új áramlata, amely kifejeződik a ragyogó Horjudzsi és a fenséges Todaidzsi templomépítészetben, valamint a hozzájuk kapcsolódó sokszínű vallási és művészeti tevékenységben, azt mutatja, hogy ez a messzi keleten fekvő ország képes volt magába szívni az Ázsia hatalmas területeit átfogó kulturális hullámot.

Az ország lakói, - a hosszú civilizációs elmaradottság után, - most egy nagyszerű kultúra áramában fürödtek, a civilizáció virága pedig egyik napról a másikra szirmokat bontott. A jó szerencse rámosolygott Japánra ezekben a századokban. A kulturális felemelkedés fő bajnoka a buddhizmus volt; a kor buddhista templomai nagyon fontos társadalmi központokká váltak, a papok és szerzetesek pedig az új tan vezetői lettek. Egy gazdag és nagy kultúra fejlődött ki, nem csupán egy vallás. Így honosodott meg a buddhizmus az országban.

A kilencedik században két nagyszerű papi személy, Szaicso (Dengjo Daisi, 767-822) és Kukai (Kobo Daisi, 774-835) jelent meg a színen, akik két olyan buddhista irányzatot vezettek be, melyeket együttesen Heian-buddhizmusnak neveznek általában. Ezzel jött létre a tisztán japán buddhizmus. Ők a buddhizmus eredeti álláspontját és gyakorlatát hangsúlyozták, és megalapították központi kolostoraikat a Hiei-hegyen, illetve a Kója-hegyen. Az alapításuktól egészen a Kamakura időszakig eltelt háromszáz éven keresztül ez a két ezoterikus irányzat, a Tendai és Singon virágzott, főként az arisztokrácia köreiből és a császári udvarban.

A második súlypontot a tizenkettedik és tizenharmadik századbeli buddhizmus jelenti. Olyan kiváló főpapok léptek színre, mint Hónen (1133-1212), Sinran (1173-1262), Dógen (1200-1253) és Nicsiren (1222-1282). A japán buddhizmusról szólva e négy nagyszerű pap neve nem hagyható ki. Vajon miért csak ezekben a századokban születtek ilyen kiválóságok? Azért, mert mindannyiuknak közös problémával kellett szembesülniük. Mi lehetett ez a közös probléma? Talán az, hogy a buddhizmust az ország népe ugyan elfogadta, azonban egyedi, japán módon.

Ez elvezet a kérdéshez: „Miért? Nem volt igaz, hogy a buddhizmus már jóval azelőtt megjelent az országban?” Történetileg így van. De az is igaz, hogy több évszázadra volt szükség ahhoz, hogy az ország népe megértse és saját arculatára formálja a behozott vallást. Röviden, a hetedik és nyolcadik században vette kezdetét az országban a buddhizmus elfogadása, majd a tizenkettedik és tizenharmadik század kiváló buddhistái működése nyomán virágzott fel.

Ezután Japánban a buddhizmus mind a mai napig élő vallás lett, főleg a második korszakában élt négy prominens papi személy munkásságának köszönhetően. E kiváló férfiak óta Japán történetében soha többé nem volt a buddhizmusnak olyan ragyogó korszaka, mint azokban a századokban. Jelen sorok írójának mindazonáltal úgy tűnik, hogy a mostani, harmadik korszakban érik be a modern idők kutatómunkájának a gyümölcse, mely az eredeti buddhizmust vizsgálja.

Első felbukkanása óta a japán buddhizmust gyakorlatilag teljes mértékben a Mahájána, a kínai buddhizmus befolyása jellemezte. Különösen a tizenkettedik és tizenharmadik században tevékenykedő nagy tanítók utáni korban a Mahájána tanítás képezte azt a főáramlatot, melyet a különböző szekták alapítói a középpontba állítottak; ez a nézet napjainkig fennmaradt. A japán buddhizmus történetében az eredeti buddhizmus tanulmányozása a XIX. század második felében, a Meidzsi-kor derekán kezdődött. Gautama Buddha alakja újból életszerűen jelent meg mindazok előtt, akik már-már megfeledkeztek arról, hogy a szekták alapítói előtt volt az eredeti alapító, maga Buddha, akitől a buddhizmus származik. Ezáltal világossá vált mindazok számára, akik a Mahájána tanításon kívül semmit nem tudtak, hogy a buddhizmusban létezik egy átfogó, szisztematikus hit is. Ezek az új elemek egyelőre a skolasztikus szférában maradnak, még nem elég erősek ahhoz, hogy vallásos lelkesedést váltsanak ki a tömegekben. Azonban úgy tűnik, hogy az ország népének buddhizmusról alkotott felfogása fordulóponthoz közeledik. E sorok írója szerint ez jellemzi a jelenlegi harmadik időszakot.

HOGYAN TERJEDT EL BUDDHA TANÍTÁSA?

A buddhizmus a Sákjamuni által negyvenöt éven keresztül prédikált tanításon alapuló vallás. Ezért a tanításában használt szavai ebben a vallásban megfellebbezhetetlenek, és annak ellenére, hogy 84000 tankapu és nagyszámú iskola létezik, mind Sákjamuni szent szövegeihez kapcsolódnak. Buddha tanítását rögzítő könyvek neve *Isszaikjo* vagy *Daizokjo*, melyek jelentése: „A szent szövegek teljes gyűjteménye”.

Sákjamuni határozottan fellépett az emberek egyenlőségéért, tanításaiban a hétköznapi nyelv világos és egyszerű szavait használta, hogy mindenki tökéletesen megértse. Nyolcvan éves korában bekövetkezett halála pillanatáig szüntelenül és fáradhatatlanul prédikált, sok-sok ember hasznára.

Sákjamuni távozását követően tanítványai a tőle hallottak szerint adták tovább a tanítást. Minthogy azonban a tan szájhagyomány alapján terjedt, különböző változásokon mehetett át akaratlan torzítások következtében, attól függően, hogy a tanítványok mit hallottak, hogyan értették meg és hogyan adták tovább. Ennek ellenére Sákjamuni szavait mindig pontosan és helyesen kell továbbadni, és mindenki számára lehetővé kell tenni, hogy az igazi tanításokat hallgathassák, mindenféle megkülönböztetés nélkül. Ezért több idős főpap gyűlt össze azzal a céllal, hogy egyeztessék és rögzítsék a szavakat, kölcsönösen elmondták egymásnak a hallottakat és azok értelmezését, majd több hónapot töltöttek a megvitatásával. A munkát, mely így született, *Ketszudzsi* vagy szabályozás néven ismerik. Mindez azt bizonyítja, milyen alázattal és eltökélten törekedtek a nagy tanítótól hallott szavak pontos rögzítésére.

Majdnem mindegyik iskola megőrizte saját kánonját (szanszkrit: Tripitaka, páli: Tipitaka), azonban az egyetlen teljeskörű kánon, amely páli nyelven maradt fenn, a théravada irányzaté. Ez a Páli Kánon közös írott forrása lett Dél- és Délkelet Ázsia országai buddhizmusának.

Az így összeállított tanítást írásba foglalták. Az írásban rögzített tanhoz hozzácsatolták a későbbi korok tudós papjainak a kommentárjait és interpretációit, melyeket a *Ron* vagy magyarázatok névvel illettek. Magát Buddha tanát, a későbbi korok magyarázatait és a buddhista előírásokat (szabályokat) összességükben *Szanzónak* (A buddhista szent iratok három fejezetének), vagy szanszkritul *Tripitakának* nevezték.

A *Szanzó* vagy Tripitaka a *Kjozót*, *Ritszuzót* és *Ronzót* foglalja magában; a „*Zó*” japánul kosarat, edényt jelent. A „*Kjo*” a buddhista szútrákra utal, míg a „*Ritszu*” a Buddhista Közösség számára kötelező előírásokra (szabályokra), a „*Ron*” pedig a főpapok által írt magyarázatokra.

A hagyomány szerint Kínába a buddhizmus időszámításunk után 67-ben jutott el az Utolsó Keleti Han Dinasztia (Kr. u. 25-220) Ming királyának uralkodása alatt. Valójában azonban ugyanannak a dinasztianak Huan nevű uralkodója tette lehetővé nyolcvannégy évvel később (151-ben) a buddhista szent szövegek behozatalát és fordítását. Mivel azokban az időkben a Mahájána buddhizmus már gyökeret eresztett Indiában, úgy a korai, mint a Mahájána buddhizmus szent iratai válogatás nélkül terjedtek Kínában. Ezután több mint 1700 esztendőn keresztül folytatódott Kínában a szent szövegek fordítása. Az így lefordított könyvek és kötetek száma elérte az 1440 szent szöveget, melyeket 5586 kötetbe foglaltak. Már korán, a Wei Dinasztia alatt elkezdődött ezeknek a szent iratoknak a rögzítése, azonban sajtó alá rendezésük csak az Északi Szung Dinasztia

idejében vette kezdetét. Nyomatásuk során a szent iratokhoz különböző, a kínai főpapság által írt munkákat csatoltak, ezért az így készült műveket már nem lehetett Hármaskönyvnek, *Tripitakának* nevezni. A Szei-korban adták az *Isszaikjo* címet a teljes gyűjteménynek, melynek jelentése: „Az összes szent irat”. A Tang-korban azután a *Daizokjó* új címmel látták el, jelentése: „Az összes buddhista szent irat, törvény és értekezés gyűjteménye”.

Tibetbe a buddhizmus idősámításunk után a hetedik században jutott el, majd a kilencedik és tizenegyedik században mintegy 150 év alatt lefordították a buddhista szent iratokat, gyakorlatilag valamennyit sikerült lefordítani.

A szent iratokat nemcsak koreai, japán, szingaléz, kambodzsai, török és majdnem minden keleti nyelvre lefordították, hanem latinra, franciára, angolra, németre, olaszra és más nyugati nyelvekre is, így nyugodtan állíthatjuk, hogy Buddha áldásos tanítása mostanra már a világ minden részébe eljutott.

Mindazonáltal, ha figyelembe vesszük a fordítások minőségét, valamint a vallás két és fél évezredes fejlődése során keletkezett több mint tízezer fordítást, még a „*Daizokjó*” segítségével is nehéz visszaadni Sákjamuni szavainak valódi jelentését. Ezért elengedhetetlenül szükséges kiemelni a „*Daizokjó*”-ból a legfontosabb gondolatokat, hogy aztán ezekre mint kritériumokra és alapokra felépíthető legyen a vallási hit.

A buddhizmusban a Sákjamuni által mondott szavaknak van megfellebbezhetetlen hitele. Ezért a buddhizmus tanításában arra kell törekedni, hogy az szorosán kötődjék a mindennapok életéhez, máskülönben nem sikerül a hitet felébreszteni. Ahhoz, hogy a tanítást emberközelivé és elsajátíthatóvá tegyük, kívánatos, hogy egyfelől világosan és egyszerűen fejezzük ki

magunkat, részrehajlás nélkül, és hogy az egészet pontosan, a mai nyelv szavaival közérthetően átadhassuk.

Ez a könyv a fenti megfontolások alapján született, a *Daizokjó* „áramlatának” több mint két és félezeréves történetének az örökségéért. Természetesen ez a kiadvány nem tekinthető tartalmilag tökéletesnek. Buddha szavainak végtelenül mély jelentésük van, az Ő Erényei pedig oly határtalanok, hogy méltatásuk egyáltalán nem könnyű.

Őszintén törekszünk arra, hogy ez a könyv is egyre pontosabb és jobb legyen, ezt a célt szolgálják majd a jövőben megjelenő átdolgozott kiadások is.

A „BUDDHA TANÍTÁSA” C. KÖNYV TÖRTÉNETE

A jelen szöveg az 1925. júliusában megjelent „*Az Újrafordított Buddhista Szöveg*” japán kiadása alapján készült, amelyet „*Az Újrafordított Buddhista Szöveg*” Terjesztési Társasága adott ki, elnöke Muan Kizu tiszteletes volt. Ezt az első japán kiadást majd öt éven át készítette sajtó alá Prof. Sógaku Jamabe és Prof. Csizen Akunuma számos japán buddhista tudóssal karöltve.

A Sóva-korban (1926-1989) a Társaság népszerű kiadásban is megjelentette japán nyelven „*Az Újrafordított Buddhista Szöveg*”-et és Japán-szerte széles körben terjesztette.

1934. júliusában, amikor Japánban tartották az Össz-csendes-óceáni buddhista ifjúsági találkozót, D. Goddard közreműködésével a Japán Buddhista Ifjak Szövetsége megjelentette ennek a népszerű kiadásnak az angol fordítását „*Buddha tanítása*” címmel. 1962-ben, a buddhizmus Amerikában való megjelenésének 70. évfordulóján Ehan Numata, a Micutojo Cég alapítója kiadta angol nyelven „*Buddha tanításá*”-t.

1965-ben Numata Tokióban megalapította a Buddhizmus Terjesztésének Alapítványát, amely elhatározta, hogy ezt az angol szöveget világszerte terjeszteni fogja.

A terjesztendő szöveg átdolgozására 1966-ban bizottságot hoztak létre, tagjai Kazujosi Kino, Sójú Kanaoka, Zennó Isigami, Sinkó Szajeki, Kódó Macunami, Sódzsun Bandó és Takemi Takasze professzorok voltak. Az átdolgozás munkájában Prof. Fumio Maszutani, N. A. Wadell és Tosiszuke Simizu is részt vett. Így született meg „*Buddha tanítása*”-nak korszerű kiadása angol-japán változatban.

Ennek az angol-japán változatnak alapján 1972-ben Sójú Kanaoka, Zennó Isigami, Sójú Hanajama, Kvanszei Tamura és Takemi Takasze professzorok elkészítettek egy angolnyelvű kiadást, amely abban az évben meg is jelent.

Ezután újabb átdolgozás következett, ezúttal a japán nyelvű változatot javították. A bizottság tagjai Rjotacu Siori, Takemi Takase, Hirosi Tacsikava, Kvansei Tamura, Sódzsun Bandó és Sójú Hanajama (főszerkesztő) professzorok voltak, a kiadás 1973-ban jelent meg.

1974-ben az angol változatot dolgozták át, a bizottság tagjai Sódzsun Bandó, Kódó Macunami, Sinkó Szajeki, Dójú Tokunaga, Kvanszei Tamura, és Sójú Hanajama (főszerkesztő) professzorok voltak, közreműködött Richard R. Steiner is. Ehhez hozzávették az 1973-as japán kiadást, és így megszületett az angol-japán kétnyelvű változat újabb kiadása.

1978-ban Sigeo Kamata és Jaszuki Nara csatlakozott a bizottsághoz. 2001-ben a szerkesztő bizottság a következő összetételű volt: Zennó Isigami, Jaszuki Nara, Kódó Macunami, Sódzsun Bandó, Kenneth Tanaka, Sógo Watanabe, Josijaszu Jonezava, Szengaku Maeda (főszerkesztő) professzor.

2004 decembere

A magyar fordítás története

Jelen munkát többéves szellemi vajúdás előzte meg. A fordító, Kósa-Kiss Sándor, 1976-ban szerzett bölcsészdiplomát a Kolozsvári Tudományegyetemen. 1997-ben került kapcsolatba a salzburgi Myoshin Friedrich Fenzl baráti tanácsai által a Mahájána Buddhizmus legjelentősebb japán iskolájának, az Amida Buddha Tiszta Országa Nemes Tanításaival. 2000 augusztusában vett menedéket a düsseldorfi japán Eko-Hausban, ahol alkalma volt megismerni – egy emlékezetes nemzetközi konferencián – ennek a Tannak jeles európai követőit. Ekkor merült fel a gondolat, hogy a magyar buddhisták és érdeklődők számára is lehetővé kellene tenni, hogy anyanyelvünkön is hozzádférhessünk a nyugati világban is egyre inkább terjedő Tan alapművéhes.

Külön köszönet illeti Esho Sasaki professzort, a Nemzetközi Buddhista Kultúra Társaságának a főtítkárát, Bakos Gábor professzort, aki jelen fordítást volt szíves a japán/angol eredetivel összevetni és végül, de nem utolsó sorban a Bukkyō Dendō Kyōkai Kiadót.

2007 nyara

TÁRGYMUTATÓ

<i>Az emberi élet</i>	Oldal	Sor
Az élet értelme ·····	5	12
Ennek a világnak a valódi állapota ·····	97	1
Ideális életmódok ·····	234	15
Helytelen nézetek az életről ·····	44	21
Az élet helyes szemlélete ·····	41	9
Előítéletek az életről ·····	57	1
A csalódottakhoz (Példázat) ·····	127	12
Férfihöz méltó élet (Példázat) ·····	90	19
Ha valaki a kéjvágy és a szenvedélyek rabja (Példázat) ·····	90	6
Amire az öregek, a betegek és a holtak tanítanak (Történet) ·····	93	20
A halál elkerülhetetlen (Történet) ·····	95	1
Az öt dolog, amit a világon senki nem tud megvalósítani ·····	48	1
A világ négy igazsága ·····	48	12
A tévképek és a Megvilágosodás is a tudatból fakad ·····	49	1
Az egyszerű emberek által nehezen teljesíthető húsz fontos dolog ·····	133	19
 <i>A hit</i>		
A hit a tűz ·····	179	7
A hit három fontos vonása ·····	180	16

Index

	Oldal	Sor
A hit megnyilvánul	182	1
A hit az őszinte tudatban gyökerezik	181	5
Az igazságot olyan nehéz megtalálni, mint ahogy a vakok nem tudják elmondani, milyen egy elefánt (Példázat)	75	7
A buddhizmus mutatja meg, hol lakozik a Buddha-természet (Példázat)	77	21
A szenvedély elfedi a Buddha-természetet (Példázat)	73	18
A kétségek mint a hit akadályai	182	10
Buddha a világ atyja, az emberek pedig az Ő gyermekei	35	17
Buddha Bölcsessége olyan széles és mély, akár egy hatalmas óceán	34	9
Buddha Lelke Nagy Együttérzéssel teli	15	1
Buddha együttérzése örök	16	7
Buddha nem rendelkezik fizikai testtel	14	5
Buddha egész életében hirdette a Tant	23	16
Buddha az élet és a halál fikciójához folyamodott, hogy meggyőzze az embereket	23	16
A példázatok segítségével Buddha megmentette az embereket a szenvedéseiktől	19	5
A példázatok segítségével Buddha megmentette az embereket a szenvedéseiktől	20	1
A Megvilágosodás világa	236	5

Index

	Oldal	Sor
Buddha, a Dharma és a Szangha elkötelezettjévé válni	178	1
Az előírások betartása, a tudat összpontosítása és a bölcs cselekvés gyakorlata	163	3
A Nemes Nyolcágú Ösvény	166	9
A Megvilágosodás partjára átvezető hat ösvény	168	20
A négy helyes eljárás	168	2
A négy figyelembe veendő szempont	167	17
A Megvilágosodás elnyerésének öt erőforrása	168	8
A négy határtalan tudatállapot	171	6
Akik megértik a Nemes Négyes Igazságot ...	39	15
Az ember halála és az élet mulandósága	13	4
Akik Amida Buddha nevét hívják, az Ő Tiszta Országában születnek újra	112	19
Legyél fény, bízz magadban	11	1

A tudat edzése

Rangsorolnunk kell: mi számunkra a legfontosabb (példázat)	150	9
Gondosan ügyelj az első lépéseidre	133	13
Ne feledd, amit keresel (példázat)	152	9
Ahhoz, hogy bármilyen sikert érj el, sok nehézséget kell legyőznöd (történet)	158	9

Index

	Oldal	Sor
Szedd össze magad, még ha újabb és újabb Sikertelenségek is érnek (történet) ······	172	23
Még kedvezőtlen körülmények között se engedd megzavarni a tudatodat (történet) ······	124	9
Akik megértik és követik a Nemes Ösvényt, olyanok mint akik lámpással indulnak a sötétbe ······	40	8
Bármerre jársz, az emberi életre vonatkozó tanításokra bukkansz (történet) ······	161	11
Az emberek lépteit tudatuk irányítja ······	122	1
A tan lényege a tudatunk fölötti ellenőrzés megszerzése ······	11	18
Elsősorban ellenőrizd a tudatod ······	212	1
Ha a tudatodat ellenőrzöd ······	122	5
A különböző tudatállapotok (példázat) ······	118	16
A tudat nem én-személyiség ······	46	11
Ne engedd, hogy a tudatod rángasson ······	11	1
Hódítsd meg a tudatodat ······	154	7
Légy tudatod ura ······	11	18
Minden rossz forrása a test, a száj és a tudat ······	87	7
A tudat és a szavak közötti kapcsolat ······	125	20
Testünk csak egy kölcsönvett holmi (történet) ······	144	1
Testünk mindenféle szennyeződéssel teli ···	131	12
Ne sóvárogj semmi iránt ······	11	1
Tartsd tisztán a tested, a szád és a tudatod ··	123	17

	Oldal	Sor
Ne légy részrehajló, és törekedj fáradhatatlanul (történet) ······	172	7
<i>Az emberi szenvedés</i>		
Az ember szenvedései a kötődésekből támadnak ······	43	1
Hogyan kell megelőzni a szenvedéseket ·····	13	16
A káprázat és a nemtudás képezik a Megvilágosodás Kapuját ······	59	10
Hogyan szabadulhatunk meg a szenvedésektől ······	116	1
Amikor kialszik a szenvedély tüze, elnyerhető az üdítő Megvilágosodás ······	142	16
A kéjvágy a káprázat legfőbb forrása ······	86	22
Úgy gondolj a kéjvágyra, mint virágok között megbúvó viperára ······	87	3
Ne ragaszkodj az égő házhoz (példázat) ·····	19	16
A szenvedély mint a gonoszság forrása ·····	118	8
Világunkat elborítja az égő tűz ······	82	20
Ha az emberek a hírnevet és a dicsőséget hajszo- lják, az olyan, mintha elégetnék magukat ······	119	15
Ha valaki a gazdagságot és a kéjt hajszo- lja, tönkreteszi magát ······	119	21
A bölcs és a meggondolatlan emberek alaptermészetükben különböznek ······	134	18

Index

	Oldal	Sor
A meggondolatlan emberek nincsenek hibáik tudatában (példázat) ······	141	18
Mivel csupán az elért eredményeket nézik, a meggondolatlan emberek irigylik mások jó sorsát (példázat) ······	142	1
Ahogy a meggondolatlan emberek képesek cselekedni (példázat) ······	147	15
 <i>A mindennapok élete</i>		
Felajánlások és a róluk való megfélelkezés ······	169	18
Hét olyan felajánlás, melyhez nem kell gazdagnak lenni ······	170	1
A meggazdagodás útja (történet) ······	146	3
Hogyan adható tovább a boldogság ······	133	4
Soha ne feledkezz meg a kedvességről, melyben részesültél (történet) ······	139	14
Az emberek jellembeli különbségei ······	89	11
Mindig baj üldözi azt, aki bosszúvágyának szabad utat ad ······	132	14
Hogyan győzhető le a gyűlölködés érzése (történet) ······	131	5
Ne zavartasd magad mások kritikája miatt (történet) ······	122	19
Nem a ruháért, élelemért vagy hajlékéért élsz ······	205	3

	Oldal	Sor
Az élelem és a ruházat nem arra valók, hogy kényelmet és örömet leld bennük ·····	117	1
Mire gondolj, mikor étkezel ·····	208	4
Mire gondolj, mikor ruhát öltesz ·····	207	6
Mire gondolj, mikor nyugovóra térsz ·····	208	16
Mire gondolj, mikor hőség vagy hideg van ·····	208	7
Mire gondolj napközben ·····	206	10

Gazdaság

A dolgokat rendeltetésszerűen kell használni (történet) ·····	220	9
Semmit nem birtokolhatsz örökké ·····	219	21
Ne harácsolj magadnak ·····	223	16
Hogyan tegyünk szert gazdagságra (történet) ·····	146	3

Családi élet

A család az a hely, ahol tagjainak tudata egymással kapcsolatba kerül ·····	217	14
A családnak ártó dolgokról ·····	213	6
Hogyan kell leróni szüleinknek a nagy tartozásunkat ·····	217	9
A fiú helyes magatartása szüleivel szemben ·····	213	18
A férj és feleség közötti helyes viszony ····	214	16

Index

	Oldal	Sor
Férj és feleségnek azonos hitet kell vallaniuk (történet) ······	221	18
Ahogy a férfiaknak kellene viszonyulniuk a nőkhöz ······	131	1
A férj és a feleség által követendő ······	221	12
Az eszményi asszony fogadalmi és kívánságai ······	222	13
<i>A hajléktalan testvérek</i>		
Attól még nem szerzetes valaki, hogy annak öltözködik és szútrákat mormol ······	197	9
A szerzetesek nem örökösei a templomnak és annak tulajdonának ······	194	1
Követelőző emberekből nem válhatnak igazi szerzetesek ······	194	8
A szerzetes által követendő valódi élet útja ······	196	3
<i>Közösségi élet</i>		
A közösségi élet jelentése ······	226	12
A közösségek aktuális helyzete világunkban ······	97	1
A szervezetek három fajtája ······	226	15
Az igazi közösségi élet ······	227	6
A sötétséget eloszlató nagy fény ······	225	7
Harmónia az emberi kapcsolatokban ······	227	14

Index

	Oldal	Sor
Dolgok, melyek a közösség harmóniáját a dják ······	229	1
Az eszményi Testvériség ······	228	6
A buddhista követők közösségi eszménye ··	235	18
Akik megzavarják a törvényes rendet, összeroppannak (példázat) ······	140	17
Összeroppannak, akik féltékenyek és veszekednek (példázat) ······	140	17
Tartsd tiszteletben az időseket (történet) ····	135	5
Miképp viszonyuljon a diák a tanítójához, és fordítva ······	214	4
A barátság szabályai ······	214	23
Hogyan válaszd meg a jóbarátokat ······	216	7
Miképpen viselkedjék egymással szemben úr és szolga ······	215	6
A bűnözőkkel szembeni magatartás ······	223	1
Mire figyeljenek azok, akik a Dharmát akarják tanítani ······	198	21

SZANSZKRIT KIFEJEZÉSEK MAGYARÁZATA

ANÁTMAN (Én-nélküliség):

Egyike a buddhizmus legalapvetőbb tételeinek. Világunkban a létezéseknek és jelenségeknek végsősoron nincs anyagi valóságuk. A buddhizmus azt hangsúlyozza, hogy minden létforma mulandó, ennél fogva az állandóan változónak nem lehet maradandó (anyagi) valósága. Az anátman fordítható még a lélek-nélküliséggel is.

ANITJA (Átmenetiség vagy Változékonyság):

A buddhizmus másik sarkalatos tétele. Világunkban minden létforma és jelenség szüntelen változásban van, egy pillanatig sem marad ugyanolyan. Mindennek meg kell halnia vagy véget kell érnie a jövőben; ez a kilátás a szenvedés valódi oka. Ennek ellenére, a fogalmat nem csak pesszimista vagy nihilista nézőpontból szabad értelmezni, mert az előbbrejutás és az újjászületés is az állandó változásnak a megnyilvánulása.

BÓDHISZATTVA (Aki a Megvilágosodásért küzd):

Eredetileg Gautama Sziddhártha elnevezése arra az időre vonatkozóan, amikor még a Megvilágosodás előtt volt. A Mahájána buddhizmus kialakulását követően mindenkit ezzel a névvel illettek, aki a Megvilágosodást igyekezett elérni. Végül, azokat is Bódhiszattvaként személyesítik meg jelképesen, akik miközben maguk is ugyanazért a célért küzdenek, nagy együttérzésükkel másokat segítenek a Megvilágosodás felé. Avalokitésvara (Kannon), Kszitigarbha (Dzsizó), Mandzsuri (Mondzsú) csak néhány a legismertebbek közül.

BUDDHA (A Megvilágosodott):

Eredetileg Gautama Sziddhárthát (Sákjamunit), a buddhizmus alapítóját hívták így, mert 35 évesen, körülbelül 2500 évvel ezelőtt, Indiában elérte a Megvilágosodás állapotát. Iskolájuk vagy áramlatuk irányultságától függetlenül, minden buddhista végső célja, hogy Buddhává váljék. A módszerbeli különbségek szerint a buddhizmus különböző szektákra és iskolákra oszlott. A Mahájána buddhizmusban a történeti Sákjamuni Buddhán kívül sokan másokat is széles körben a buddhista tanítás jelképeiként ismernek el, ilyen Buddhák Amithábha (Amida), Mahávairokana (Dainicsi), Vaiszadzsjaguru (Jakusi). A Tiszta Ország eszmeiségének megfelelően (a Tiszta Országban való újraszületéssel nyerjük el a Megvilágosodást) Japánban az eltávozottakat általában „Buddhának” vagy japánul Hotokének nevezik.

DHARMA (Igaz Tan):

A Tan, melyet a Megvilágosodott, azaz Buddha tanított. A tanításokban háromféle kánon érvényesül: a Szútrák (Buddha személyes tanításai), a Vinaják (a Buddha által adott előírások) és az Abhidharmák (a későbbi korok tudósainak a Szútrákra és a Vinajákra vonatkozó magyarázatai és vitái). Ezek alkotják a Tripitakát. A Dharma a buddhizmus Három Drágakövének egyike.

KARMAN (Cselekedetek):

Bár a kifejezés eredetileg egyszerűen „cselekedeteket” jelentett, az okozatiság elméletéhez kapcsolódva most úgy tekintik, mint egyfajta potenciális erőt, amely az egyén minden egyes múltbeli tettéből származik. Azaz, minden múltbeli cselekedetünk, aszerint hogy az jó vagy rossz volt-e, szenvedés vagy élvezet volt-e, hatással van a jövőnkre: ez az egyén karmája. Úgy tartják, hogy a jó cselekedetek megisméltésével a jó felhalmozódik, és ennek potenciális ereje jótékonyan hat a jövőre. Háromféle cselekedet létezik: fizikai, szóbeli és szellemi.

MAHÁJÁNA (Nagy Szekér):

A buddhizmus története folyamán két nagy eszmeáramlat bontakozott ki: a Mahájána és a Theraváda (vagy Hinajána). A buddhizmus Mahájána irányzata Tibetben, Kínában, Koreában, Japánban, stb. honosodott meg, a Theraváda Myanmarban, Sri Lankán (Ceylonban), Thaiföldön stb. A kifejezés jelentése „Nagy Szekér”, mely képes befogadni minden lényt, aki ezen a halandó világon szenved, és egyformán mindenkit elvezet a Megvilágosodáshoz.

NIRVÁNA (Tökéletes Nyugalom):

Szó szerinti jelentése „kialudni”. Ez az az állapot, melyben az összes emberi tisztátalanság és szenvedély teljesen kialszik a Helyes Bölcsesség alapján végzett gyakorlatok és meditálás révén. Azokat, akik elérték ezt az állapotot, Buddháknak nevezzük. Gautama Sziddhárta 35 évesen érte el ezt az állapotot, és vált Buddhává. A mai felfogás szerint azonban csak elhunytát követően került a tökéletes nyugalom állapotába, ugyanis míg fizikai teste létezett, vele együtt bizonyos mértékű tisztátalanság is megmaradt.

PÁLI (-nyelv):

A Theraváda buddhizmus nyelve. Úgy tartják, hogy a legrégebbi buddhista kánonok ezen a nyelven íródtak. Minthogy ez egyfajta prakrit, mely a szanszkrit egy dialektusa, nincs nagy különbség a páli és a szanszkrit között: a szanszkrit dharma páliul dhamma; a szanszkrit nirvána páli nyelven nibbána (lásd még: szanszkrit).

PÁRAMITÁ (Átkelni a Túlsó Partra):

„Átkelni a Túlsó Partra” annyit jelent, mint a különböző buddhista gyakorlatokat követve eljutni Buddha Országába. Általában a következő hat gyakorlatot tartják ehhez szükségesnek: az Adományok, az Erkölc, a Türelem, az Erőfeszítés, az Összpontosítás és a Helyes Ítéletalkotás (vagy Bölcsesség). A hagyományos japán HIGAN hetek tavasszal és ősszel ebből a buddhista fogalomból erednek.

PRADZSNÁ (Bölcsesség)

Egyike a Hat Páramitának. Az a tudati funkció, mely lehetővé teszi az egyén számára, hogy az életet tévedésektől mentesen észlelje, és különbséget tegyen az igaz és a hamis között. Azt, aki ezt tökéletesen elsajátította, Buddhának nevezzük. Ezért ez a legkifinomultabb és leginkább megvilágosodott bölcsesség, amely különbözik a köznapi emberi intelligenciától.

SZANGHA (Buddhista Testvériség):

Szerzetesekből, apácákból, világi férfiakkól és nőkből álló gyülekezet. A régmúlt időkben csak szerzetesek és apácák alkották. Később, amikor megjelent a Mahájána irányzata, mindazok csatlakoztak a Testvériséghez, akik a Bódhiszattva állapotába akartak eljutni, függetlenül attól, hogy világiak vagy szerzetesek voltak. Egyike a buddhizmus Három Drágakövének.

SZANSZKRIT (-nyelv):

Az ókori India klasszikus irodalmi nyelve. Az indo-európai nyelvcsalád egyike. Védikus és klasszikus szanszkritra osztják. A Mahájána szent iratait ezen a nyelven írták, az úgynevezett buddhista hibrid szanszkrit stílusában.

SZAMSZÁRA (Reinkarnáció):

A születés és a halál szakadatlan ismétlődése a múltból a jelenen át a jövőbe, amelynek területei: a pokol, az éhes szellemek, az állatok, az asura vagy háborgó szellemek, az emberek és a menny. Amíg meg nem világosodik az ember, képtelen kiszabadulni ebből az örökös körforgásból. Akiknek sikerült, azokat Buddháknak nevezhetjük.

SÚNJATÁ (Anyag-nélküliség):

A buddhizmus egyik alaptétele, mely szerint semmi sem rendelkezik sem anyagisággal, sem állandósággal. Mivel minden az okozatiság függvénye, az állandó „én” sem létezhet. Azonban egyikhez sem szabad ragaszkodni, sem ahhoz, hogy minden anyagszerű, de ahhoz sem, hogy nem anyagszerű. Minden lény, emberi vagy nem-emberi lény, viszonylagos. Ezért oktalanság bizonyos eszméhez vagy koncepcióhoz, ideológiához ragaszkodni, mint valami kizárólagoshoz. Ez az alapgondolata a Mahájána buddhizmus Bölcsesség (Pradzsna) Szent Iratainak.

SZÚTRA (Szent Iratok):

Buddha írásban rögzített tanításai. A kifejezés eredetileg „húrt” jelent, mely fonalként vezet végig a vallásos illetve tudományos tanulmányok rengetegében. A Tripitaka, azaz a Három Kosár egyike.

THERAVÁDA (Az Idősebbek Szószólói):

Ezzel az elnevezéssel általában a buddhizmus déli hagyományát (tradícióját) illetik. A „thera” öregeket, idősebbeket jelent. Ez az idősebbek iskolája. Az „idősebbek” eredetileg a konzervatív rangidős szerzetesek voltak, akik szigorúan ragaszkodtak az előírásokhoz. Velük szemben állt az inkább szabadelvű, haladó szellemiségű szerzetesek csoportja, ebből lett később a Mahájána, az északi hagyomány. A buddhizmusban a szembenálló irányzatok már egészen korán kialakultak, néhány évszázaddal Buddha halálát követően, amikor Mahádava, egy haladó szerzetes kiállt a buddhista előírások öt kategóriájának a szabadabb értelmezése mellett. Ez okozta a Theraváda és Mahászamghika közötti szakadást, mely utóbbi irányzat lett a későbbi Mahájána kútforrása.

TRIPITAKA (Három Kosár):

A buddhista szent szövegeknek, a Dharmának három ágát jelentik. Ezek a Szútrák, melyek Buddha tanításai; a Vinaják, melyek az előírásait tartalmazzák; valamint az Abhidármák, melyek a buddhista doktrínákról és előírásokról magyarázatokat, értekezéseket foglalják magukban. Később a kínai és japán főpapok buddhista írásait is belevették a buddhista kánonokba (lásd a Dharmát).

BUDDHIZMUS TERJESZTÉSÉNEK TÁRSASÁGA ÉS „BUDDHA TANÍTÁSÁ”-NAK TERJESZTÉSE

A Buddhizmus Terjesztésének Társaságáról szólva okvetlenül megemlítendő egy üzletember, Ehan Numata, a Micutojo cég alapítója.

Numata 1934-ben hozta létre cégét, amely precíziós mérőműszereket gyártott. Szilárd meggyőződése, hogy egy vállalat sikere az Ég, a Föld és az Ember harmonikus összhangjától függ, és hogy az emberi tudat csakis a bölcsesség, az együttérzés és a bátorság kiegyensúlyozott összehangolásával tökéletesíthető. Ő maga minden tőle telhetőt megtett, egyfelől a precíziós mérőműszerek technikai tökéletesítése, másfelől az emberi elme fejlesztése terén.

Hite szerint a világbéke kizárólag az emberi tudat tökéletesítése alapján valósulhat meg, erre szolgál Buddha tanítása. Ezért, miközben vállalatát irányította, cége megalapítása óta azon fáradozott, hogy terjessze és modernizálja a buddhista zenét, valamint hogy terjessze Buddha képeit és tanítását.

1965 decemberében saját forrásból életre hívott egy alapítványt egyfelől a buddhizmus terjesztésére, másfelől a világbéke megvalósítására. Így alakult meg a Buddhizmus Terjesztésének Társasága.

A Buddhizmus Terjesztése Társaságának az a feladata, hogy alapítója szándékának megfelelően széles körben terjessze a buddhizmust, hogy mindenki hasznát vegye és élvezze az Ő Nagy Bölcsességének és Együttérzésének a Fényét.

A Buddhizmus Terjesztésének Társasága minden erejével azon van, hogy terjessze Buddha tanítását.

A „Buddha tanítása” könyvben tükröződik Japán vallástörténete is. Nem írtunk le benne semmi olyant, ami kizárólagosan japán nézeteket tartalmazna, bár nagy büszkeséggel tekintünk buddhista kultúránkra.

A könyv szellemi táplálékul szolgálhat mindenkinek, aki elolvassa. Ez a könyv olyan, hogy bárki az íróasztalán tarthassa vagy magával vihesse, és kapcsolatot találjon a mindenhol jelenlevő Fénnyel.

Bár nem sikerült olyan tökéletesre, ahogy szeretnénk volna, a „Buddha tanítása” jelen kiadásához hosszú út vezetett, sokak közös munkájával, hogy a mai ember számára is könnyen olvasható, de mégis pontos és hiteles bevezetést nyújtson a buddhizmusba, és egyben gyakorlati útmutató és szellemi forrás legyen a mindennapokra.

A Buddhizmus Terjesztésének Társasága reméli, hogy hamarosan elérkezik az idő, amikor a legtöbb otthonban ott lesz ez a könyv, hogy minél többen érezhessék a Nagy Tanító Fényét.

Mindig szívesen fogadjuk az olvasók megjegyzéseit. Kérjük, írjon bármikor a Buddhizmus Terjesztése Társaságának.